

Savižudybė kaip dezintegracija: nuo Dievo mirties prie metafizinės kančios

Santrauka

Straipsnyje savižudybė traktuojama kaip Vakaruose nuolatos stiprėjančio dezintegracijos proceso padarinys. Išskiriamos ir nuodugniau analizuojamos keturios dezintegracijos rūšys: ontologinė, biologinė, socialinė ir psichologinė. Ontologinė dezintegracija reiškiasi kaip žmonių tolimas nuo Dievo, biologinė – nuo gamtos, socialinė – žmones siejančių ryšių silpnėjimas. Psichologinė dezintegracija reiškiasi tuo, jog individualus ego tampa vis mažiau priklausomas nuo kolektyvinių kompleksų. Visos keturios dezintegracijos formos artimai susietos. Ontologinė ir bi-

ologinė dezintegracija veda prie socialinės, o socialinė – prie psichologinės. Straipsnyje grindžiama hipotezė, jog pagrindinė didelio savižudybių skaičiaus Vakarų regione priežastis – ontologinė ir biologinė dezintegracija. Tarp įvairių Vakarų šalių egzistuojančius skirtumus lemia skirtingi socialinės dezintegracijos laipsniai. Socialinės dezintegracijos stiprėjimas ir yra pagrindinė didelio savižudybių skaičiaus kaip Lietuvoje, taip ir kitose pokomunistinėse valstybėse priežastis. Konkrečius savižudybės motyvus lemia psichologinės dezintegracijos laipsnis ir forma.

Esminiai žodžiai: Dievo mirtis, dezintegracija, savižudybė, psichologinis skausmas.